

WIELKOPOLSKI WOJEWÓDZKI INSPEKTOR
INSPEKЦИИ HANDLOWEJ

Al. Marcinkowskiego 3, 61-745 Poznań

Poznań, dnia 19 lipca 2024 r.

D/PI.UH.8361.50.2024

ZPO

Zdzisława Cygan,
"ZOO – RAJ" ZDZISŁAWA CYGAN
wspólnik spółki cywilnej
ul. Kilińszczaków nr 43, 78-600 Wałcz
adres do korespondencji:
Osiedle Dolne Miasto nr 11, lok. 42
78-600 Wałcz

Aleksandra Cygan-Ossowska
"ZOO – RAJ" Aleksandra Cygan-Ossowska
wspólnik spółki cywilnej
ul. Kilińszczaków nr 43
78-600 Wałcz

Łukasz Cygan
SZKÓŁKA PŁYWACKA SWIM Łukasz Cygan
ul. Morzyce nr 1D
78-600 Wałcz

wspólnicy spółki Sklep „ZOO-RAJ” s.c. Marek
i Zdzisława Cygan

DECYZJA

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, działając na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (tj. Dz. U. z 2024 r., poz. 572), zwanej dalej „Kpa” oraz art. 6 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. *o informowaniu o cenach towarów i usług* (tj. Dz. U. z 2023 r., poz. 168) zwanej dalej „ustawą”,

nakłada

na przedsiębiorców Zdzisławę Cygan, ul. Kilińszczaków 43, 78-600 Wałcz, NIP: 7651196841; Aleksandrę Cygan-Ossowską, ul. Kilińszczaków 43, 78-600 Wałcz, NIP: 7651648007; Łukasza Cygan, ul. Morzyce 1D, 78-600 Wałcz, NIP: 7651652109, współników spółki cywilnej: Sklep „ZOO-RAJ” s.c. Marek i Zdzisława Cygan, ul. Kilińszczaków nr 43, 78-600 Wałcz, NIP: 7651486007, solidarnie karę pieniężną w wysokości 1.000 zł (słownie: jeden tysiąc złotych 00/100), wynikającą z art. 6 ust. 1 ustawy, za naruszenie obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 oraz art. 4 ust. 2 ustawy.

Należność tytułem nałożonej kary pieniężnej strona postępowania administracyjnego (przedsiębiorca) zobowiązana jest uiścić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, Nr konta NBP O/O Poznań:

96 1010 1469 0032 7422 3100 0000

w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stanie się ostateczna.

UZASADNIENIE

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przeprowadził w dniach od 17 do 29 kwietnia 2024 r. kontrolę w sklepie zoologicznym "ZOO-RAJ", ul. Drygasa 6, 64-920 Piła, prowadzonym przez przedsiębiorców: Zdzisławę Cygan, Aleksandrę Cygan-Ossowską i Łukasza Cygan, wspólników spółki cywilnej: Sklep "ZOO-RAJ" S.C. Marek i Zdzisława Cygan, ul. Kilińszczaków nr 43, 78-600 Wałcz, NIP: 7651486007.

W toku kontroli sprawdzono m.in. prawidłowość uwidaczniania cen i cen jednostkowych towarów oferowanych do sprzedaży. W powyższym zakresie zbadano 134 partie towarów.

Nieprawidłowości stwierdzono w odniesieniu do 1 partii skontrolowanych towarów, tj.:

1. TRIXIE katzenminze spielaregend (kocimiętka) 30g w cenie 14,19 zł, w przypadku której nie uwidoczniiono ceny jednostkowej, co stanowi naruszenie art. 4 ust. 1 ustawy oraz § 3 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 19 grudnia 2022 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz.U. z 2022 r., poz. 2776), zwanego dalej „rozporządzeniem”.

Ponadto w toku kontroli sprawdzono m.in. czy przedsiębiorcy w przypadku, gdy informują o obniżce cen, prawidłowo uwidaczniają ceny przy produktach oferowanych do sprzedaży konsumentom. W trakcie kontroli sprawdzono, czy zgodnie z art. 4 ust. 1 i art. 4 ust. 2 ustawy, w każdym przypadku informowania o obniżeniu ceny towaru, obok informacji o obniżonej cenie uwidoczniiono również informację o najniższej cenie tego towaru, która obowiązywała w okresie 30 dnia przed wprowadzeniem obniżki, jak również informację o cenie jednostkowej oraz oceniono sposób prezentowania ceny i informacji o najniższej cenie, która obowiązywała przed wprowadzeniem obniżki. W powyższym zakresie zbadano 10 partii towarów.

Nieprawidłowości stwierdzono w odniesieniu do 2 partii skontrolowanych towarów, tj.:

1. Francodex Pasta odkłaczająca 70g – w cenie obowiązującej 26,29 zł, najniższa cena w okresie ostatnich 30 dni 24,99 zł;
2. Vitapol Kolby owocowe dla nimfy 90g Smakers snack - w cenie obowiązującej 6,79 zł, najniższa cena w okresie ostatnich 30 dni 6,59 zł,

dla których rzeczywista najniższa cena z 30 dni przed obniżką była niższa niż uwidoczniiona cena obniżona (promocyjna). Podanie cen w taki sposób jest niejednoznaczne, budzi wątpliwości i stanowi naruszenie art. 4 ust. 1 w zw. z art. 4 ust. 2 ustawy.

Zgodnie z treścią art. 4 ust. 1 ustawy, „w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru lub usługi w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen”.

Ponadto art. 4 ust. 2 ustawy stanowi, „w każdym przypadku informowania o obniżeniu ceny towaru lub usługi obok informacji o obniżonej cenie uwidacznia się również informację o najniższej cenie tego towaru lub tej usługi, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki”.

Natomiast art. 4 ust. 3 ustawy stanowi, „jeżeli dany towar lub dana usługa są oferowane do sprzedaży w okresie krótszym niż 30 dni, obok informacji o obniżonej cenie uwidacznia się również informację o najniższej cenie tego towaru lub tej usługi, która obowiązywała w okresie od dnia rozpoczęcia oferowania tego towaru lub tej usługi do sprzedaży do dnia wprowadzenia obniżki”.

Jak wynika z § 3 ust. 1 rozporządzenia, „cenę, cenę jednostkową lub informację o obniżonej cenie uwidacznia się na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy cena, cena jednostkowa, informacja o obniżonej cenie, w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów.”

Ponadto, zgodnie z § 4 ust. 1 rozporządzenia, „cena jednostkowa dotyczy odpowiednio ceny za:

- 1) litr lub metr sześcienny - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według objętości;
- 2) kilogram lub tonę - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według masy;
- 3) metr - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według długości;
- 4) metr kwadratowy - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według powierzchni;
- 5) sztukę - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży na sztuki”.

„W szczególnych przypadkach uzasadnionych rodzajem, przeznaczeniem lub zwyczajowo oferowaną ilością towarów przy uwidacznianiu cen jednostkowych dopuszcza się stosowanie dziesiętnych wielokrotności i podwielokrotności legalnych jednostek miar innych niż określone w ust. 1” (§ 4 ust. 2 rozporządzenia). „W przypadku towaru pakowanego oznaczonego liczbą sztuk dopuszcza się stosowanie przeliczenia na cenę jednostkową za sztukę lub za dziesiętną wielokrotność liczby sztuk” (§ 4 ust. 3 rozporządzenia).

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 1 ustawy, „jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20 000 zł.”

Mając na uwadze zebrany materiał dowodowy, Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wszczął postępowanie administracyjne w sprawie nałożenia kary pieniężnej, o czym poinformował strony pismem z dnia 17 czerwca 2024 r., w którym pouczone, że na podstawie art. 10 § 1 Kpa, mają prawo do złożenia wyjaśnień w terminie 14 dni od dnia otrzymania zawiadomienia o wszczęciu postępowania administracyjnego, a także o tym, że mogą brać czynny udział w każdym stadium postępowania, a w szczególności wypowiadać się co do zebranych dowodów i zapoznać się ze zgromadzonymi w tej sprawie materiałami. Strony zostały ponadto wezwane do przedłożenia informacji o wielkości obrotów i przychodu osiągniętych w 2023 roku, co stanowi zgodnie z art. 6 ust. 3 pkt 3 ustawy, jedną z ustawowych dyrektyw wymiaru administracyjnej kary pieniężnej, nakładanej w trybie przepisów ustawy. Strona, Aleksandra Cygan-Ossowska, reprezentująca pozostałych współników, w odpowiedzi na pismo z dnia 17 czerwca 2024 r. przedłożyła (data wpływu 28 czerwca 2024 r.) dokument księgowy dotyczący 2023 r., który dołączono do akt sprawy. Ponadto strona przedstawiła swoje stanowisko w sprawie, zgodnie z którym wszelkie wykryte nieprawidłowości zostały skorygowane i obecnie prowadzone są regularne kontrole, aby upewnić się, że wszystkie ceny są zgodne z obowiązującymi przepisami.

Organ wziął pod uwagę wyżej wskazane argumenty przy wymiarze kary w przedmiotowej sprawie, w zakresie możliwości wynikających z art. 6 ust. 3 ustawy, o czym szerzej w dalszej części uzasadnienia decyzji.

Podstawą do ewentualnego odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej jest w niniejszej sprawie art. 189f § 1 Kpa, który stanowi, że „organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli:

1. waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
2. za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub

prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna”.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej stwierdził, że w przedmiotowej sprawie, nie zostały spełnione łącznie powyższe przesłanki pozwalające na zastosowanie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa. W sprawie nie zachodzi bowiem przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa, a zatem nie jest zasadne zastosowanie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa, skutkujące obligatoryjnym odstąpieniem od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaniem na pouczeniu. Skoro przedsiębiorcy naruszyli art. 4 ust. 1 ustawy w przypadku 1 partii oferowanych do sprzedaży towarów spośród 134 skontrolowanych, poprzez brak uwidocznienia ceny jednostkowej, a ponadto art. 4 ust. 1 w zw. z art. 4 ust. 2 ustawy w przypadku 2 partii oferowanych do sprzedaży towarów spośród 10 skontrolowanych, poprzez uwidocznienie najniższej ceny obowiązującej w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki niezgodnie ze stanem faktycznie obowiązującym w tym okresie, to nie można uznać, że w niniejszej sprawie waga naruszenia prawa jest znikoma. Wskazane naruszenia mają różny charakter oraz należy je sklasyfikować jako rodzajowo istotne, godzą w sposób oczywisty w prawo konsumenta do informacji i uniemożliwiają mu porównanie cen towarów znajdujących się w obrocie handlowym. Cena, cena jednostkowa, a w przypadku zastosowania obniżki – również rzetelna informacja dotycząca ceny obniżonej, jest jednym z podstawowych wyróżników towarów, poza marką oraz indywidualnymi preferencjami konsumentów, mającym wpływ na decyzje o zakupie towaru. Dlatego rzetelna informacja o cenie oraz możliwość porównania cen wielu produktów, mają istotne znaczenie z punktu widzenia interesów konsumenta. Nadto, intencją ustawodawcy było wprowadzenie obowiązku informacyjnego, którego następstwem jest uzyskanie przez konsumenta pełnej, rzetelnej i zgodnej ze stanem rzeczywistym informacji w zakresie ceny obowiązującej przed obniżką i ceny obniżonej, umożliwiającej ich porównanie, natomiast punktem odniesienia zgodnie z regulacją art. 4 ust. 2 ustawy powinna być najniższa cena z 30 dni przed obniżką. Wskazać należy ponadto, że wszczęcie kontroli, w toku której stwierdzono nieprawidłowości, poprzedzone zostało skierowaniem przez organ do przedsiębiorców zawiadomienia z dnia 2 kwietnia 2024 r. znak D/PI.8360.40.2024 o zamiarze jej przeprowadzenia, zawierającego m.in. informację o zakresie przedmiotowym kontroli oraz planowanym terminie jej przeprowadzenia. Pomimo tego, przedsiębiorcy zaprzestali naruszania prawa dopiero w wyniku przeprowadzenia kontroli. Okoliczność zaprzestania naruszania przepisów prawa i podjęcia działań naprawczych przez przedsiębiorców, nie zwalniają ich z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków stwierdzone w chwili kontroli. Zgodnie ze wskazanym przepisem art. 189f § 1 pkt 1 Kpa, organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa. Zgodnie z jego brzmieniem, przesłanka zaprzestania naruszania prawa musi zatem wystąpić łącznie z przesłanką znikomej wagi naruszenia, co nie zachodzi w niniejszej sprawie. W ocenie Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, rodzaj i zakres stwierdzonych w wyniku kontroli uchybień, nie pozwala na przypisanie im cechy „znikomości”, w związku z czym rezultat kontroli rozpatrywać należy na gruncie przepisu art. 6 ust. 1 ustawy. Odpowiedzialność na podstawie tego przepisu ma charakter obiektywny i powstaje z chwilą popełnienia naruszenia. Jak trafnie zauważył Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w wyroku z dnia 6 lipca 2016 r., sygn. III SA/Po 287/16, „Istota odpowiedzialności administracyjnej sprowadza się do tego, że aby pociągnąć do niej określony podmiot konieczne jest zaistnienie wyłącznie dwóch zasadniczych przesłanek: po pierwsze, podmiot

ten musi charakteryzować się cechami wyrażonymi w normie prawnej stanowiącej podstawę odpowiedzialności oraz po drugie, musi on wyczerpać określone w tej normie znamiona działania lub zaniechania lub znamiona tegoż zachowania muszą zostać wyczerpane przez inny podmiot - o ile norma prawna przypisuje zachowanie innego podmiotu lub skutek tego zachowania wspomnianemu podmiotowi administrowanemu (delikt administracyjny). Zaistnienie powyższych przesłanek jest co do zasady wystarczające, aby podmiot administrowany poniósł z tytułu popełnionego deliktu administracyjnego ujemne konsekwencje (sankcję administracyjną)". Oznacza to, że przesłanką tej odpowiedzialności jest samo stwierdzenie przez właściwą jednostkę administracji publicznej nieprzeprzeżenia przez określony podmiot (administrowany), nałożonych prawem obowiązków. Mając więc na uwadze charakter odpowiedzialności administracyjnej, bez znaczenia pozostają okoliczności, w wyniku których strony dopuściły się nieprawidłowości, czy działania naprawcze podjęte w efekcie ustaleń kontroli, gdyż karę wymierza się za samo naruszenie prawa. Okoliczność zaprzestania naruszania przepisów prawa i podjęcia działań naprawczych nie zwalnia stron z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków, co zostało stwierdzone w chwili kontroli, może jednak mieć wpływ na ocenę całości sprawy przez organ administracji publicznej oraz być wzięte pod uwagę przy ustalaniu wymiaru sankcji administracyjnoprawnej.

Brak jest również podstaw do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej na gruncie art. 189f § 1 pkt 2 Kpa. Organ w toku postępowania nie stwierdził, aby za to samo zachowanie na strony została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna lub strony zostały prawomocnie ukarane za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazane za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe. Strony, prawidłowo pouczone o możliwości wypowiedzenia się w sprawie, nie podniosły również żadnej z powyższych okoliczności.

Zgodnie z art. 189f § 2 Kpa w przypadkach innych niż wymienione w § 1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających:

- 1) usunięcie naruszenia prawa lub
- 2) powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia.

Literalna wykładnia ww. przepisu jednoznacznie wskazuje, iż warunkiem zastosowania odstąpienia od nałożenia kary jest usunięcie naruszenia prawa, przy czym termin ten należy interpretować ściśle, a więc bez rozszerzenia jego znaczenia na przypadki „zaprzestania naruszania prawa”, tych bowiem dotyczy regulacja art. 189f § 1 Kpa (por. Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz. Red. prof. dr hab. Marek Wierzbowski, red. prof. dr hab. Aleksandra Wiktorowska. Rok 2021: „Z uwagi na odmienne brzmienie tych sformułowań na gruncie komentowanego artykułu, należy uznać, że „usunięcie naruszenia prawa” nie jest tożsame z „zaprzestaniem naruszenia”. Tym samym, aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszania przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia (z oczywistych przyczyn nie jest możliwe wyeliminowanie samego naruszenia, a więc zdarzenia z przeszłości, które już zaistniało”). Należy zatem uznać, iż powyższy przepis ma zastosowanie w tych przypadkach, gdy brak jest możliwości wyeliminowania samego naruszenia, natomiast możliwym jest wyeliminowanie jego skutków. Przechodząc na grunt przedmiotowej sprawy należy zauważyć, że w toku kontroli stwierdzono wyżej wskazane naruszenia art. 4 ust. 1 i art. 4 ust. 2 ustawy. Strony zaprzestały naruszania prawa. W przedmiotowej sprawie nie jest natomiast możliwe usunięcie skutków naruszenia prawa. Należy bowiem pamiętać, że uwidocznienie ceny jednostkowej oraz ceny aktualnej

(promocyjnej)) oraz ceny najniższej obowiązującej w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki, pełnią funkcję informacyjną, umożliwiając konsumentowi porównanie poszczególnych cen, a następnie dokonanie przez niego właściwego wyboru, z uwzględnieniem jego sytuacji finansowej. Konsument ma prawo do uzyskania pełnej i rzetelnej informacji w zakresie obowiązujących cen towarów. Oznacza to, że w przypadku tego obowiązku nie jest możliwym usunięcie skutków jego naruszenia, ponieważ brak jest narzędzi pozwalających na udzielenie prawidłowej informacji o cenach tym konsumentom, którzy już np. zapoznali się z dotychczasowymi oznaczeniami cen i opuścili punkt sprzedaży prowadzony przez przedsiębiorców. Zatem w przedmiotowej sprawie nie została spełniona przesłanka w postaci konieczności usunięcia skutków naruszenia prawa. Tym samym, nie zachodzą podstawy do zastosowania odstąpienia od nałożenia kary na podstawie art. 189f § 2 i 3 Kpa.

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 3 ustawy, *Przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnia:*

- 1) stopień naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, w tym charakter, wagę, skalę i czas trwania naruszenia tych obowiązków;
- 2) dotychczasową działalność przedsiębiorcy, w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, wcześniejsze naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, przez tego przedsiębiorcę oraz uzyskane przez przedsiębiorcę korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków;
- 3) wielkość obrotów i przychodu przedsiębiorcy;
- 4) sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych, jeżeli informacje o takich sankcjach są dostępne w ramach mechanizmu ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2394 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 (Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 1, z późn. zm.).

Dokonując oceny stopnia naruszenia obowiązków przez przedsiębiorców, organ uwzględniając charakter, wagę, skalę i czas trwania naruszenia obowiązków ustalił, iż doszło do naruszenia obowiązków w umiarkowanym stopniu. Przedsiębiorcy naruszyli art. 4 ust. 1 ustawy w przypadku 1 partii oferowanych do sprzedaży towarów spośród 134 skontrolowanych oraz art. 4 ust. 1 w zw. z art. 4 ust. 2 ustawy w przypadku 2 partii towarów (spośród 10 skontrolowanych) – w sposób wyżej wskazany. Powyższe godzi w sposób oczywisty w prawo konsumenta do informacji i uniemożliwia mu porównanie cen towarów znajdujących się w obrocie handlowym. Tym samym przedsiębiorcy pozbawili konsumentów możliwości porównania cen niektórych towarów z innymi tego typu towarami, utrudniając tym samym dokonanie przez nich właściwego wyboru, z uwzględnieniem jego sytuacji finansowej. Organ, mając na uwadze pismo przedsiębiorcy z dnia 28 czerwca 2024 r., uwzględnił, iż stwierdzone w toku kontroli naruszenia mogły mieć charakter niezamierzony, jednakże żadne z wymienionych okoliczności nie mogą stanowić podstawy do wyłączenia odpowiedzialności kontrolowanego przedsiębiorcy, który jako profesjonalista w swojej dziedzinie powinien tak zorganizować prowadzoną przez siebie działalność gospodarczą, aby spełnić nałożone obowiązki wynikające z ustawy. Jednocześnie organ wskazuje, iż oceniając kwestie czasu trwania naruszenia obowiązków, uwzględniono, że wszczęcie kontroli, w toku której stwierdzono nieprawidłowości, poprzedzone zostało skierowaniem przez organ do przedsiębiorcy zawiadomienia z dnia 2 kwietnia 2024 r. o zamiarze wszczęcia kontroli zawierającego m.in. informację o zakresie przedmiotowym

kontroli oraz ustawowym terminie jej przeprowadzenia. Pomimo tego, przedsiębiorcy zaprzestali naruszania prawa dopiero w wyniku przeprowadzenia kontroli.

Przy ocenie dotychczasowej działalności przedsiębiorców, Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wziął pod uwagę fakt, że nie stwierdzono wcześniej naruszenia obowiązków w zakresie przestrzegania przepisów ustawy. Uwzględniono również fakt, iż przedsiębiorcy podjęli dobrowolne działania naprawcze w zakresie stwierdzonych naruszeń. Jednocześnie organ wskazuje, w odniesieniu do korzyści majątkowych lub strat w związku z naruszeniami ustawy, iż strony, poinformowane o aktualnie obowiązującym stanie prawnym, nie odniosły się do wyżej wskazanych okoliczności.

Biorąc pod uwagę trzecią przesłankę wpływającą na wymiar kary pieniężnej, w szczególności wielkość przychodu ustalono na podstawie informacji przekazanej przez strony w toku postępowania.

Przesłanka zawarta w art. 6 ust. 3 pkt 4 ustawy nie znajduje zastosowania, ponieważ kontrola przeprowadzona przez Inspekcję Handlową w przedmiotowej sprawie nie jest kontrolą przeprowadzoną w sprawach transgranicznych.

Mając na uwadze powyższe, w tym przypadku, należało nałożyć odpowiednią karę pieniężną w wysokości 1.000 zł (słownie: jeden tysiąc złotych 00/100).

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zdecydował zatem jak w sentencji. Zgodnie z treścią art. 7 ust. 1 i 3 ustawy, kara pieniężna, o której mowa w sentencji decyzji, stanowi dochód budżetu państwa, a przedsiębiorcy solidarnie są zobowiązani wpłacić karę na konto bankowe Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, podane w sentencji decyzji, w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stanie się ostateczna. Kara niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. *Ordynacja podatkowa* (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 2383 z późn. zm.).

Pouczenie:

1. Od niniejszej decyzji na podstawie art. 127 § 1 i 2 Kpa, art. 129 § 1 i 2 Kpa, w zw. z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 312) przysługuje stronie odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów 00-950 Warszawa, Plac Powstańców Warszawy 1, składane na piśmie za pośrednictwem Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, skr. poczt. Nr 254, 60-967 Poznań 9, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.
2. Zgodnie z art. 127a § 1 Kpa przed upływem terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję.
3. Zgodnie z art. 127a § 2 Kpa z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna. Skutkuje to również brakiem możliwości zaskarżenia decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego.
4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie, do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy *Ordynacja podatkowa*. Uprawnienia organów podatkowych przysługują Wielkopolskiemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Inspekcji Handlowej.
5. Kara pieniężna podlega egzekucji w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 2505 z późn. zm.) w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.

Otrzymują:

1. Strona x3;
2. a/a;
3. BA.

Z-ca Wielkopolskiego Wojewódzkiego
Inspektora Inspekcji Handlowej

Helena Kozakiewicz